

FORÇA NOVA

(Fic, en l'original)

Equip de Joves d'U.D.C.

Núm. 4

AL POBLE DE CATALUNYA : ABSTENCIÓ CONSCIENT

El dia 30 de Novembre va ésser lliurat al Govern Civil de Barcelona, amb prec de cursar-lo al Ministre Subsecretari de la Presidència del Govern espanyol, el següent document que traduïm literalment al català:

EXCELLENTÍSSIM SENYOR,

La convocatòria d'un referèndum, en un termini de vint dies, per a ratificar la Ley Orgánica del Estado, conjunt de disposicions heterogènies i aprovades per les Corts, sense haver-hi hagut examen previ ni discussió, situa els ciutadans davant una greu responsabilitat.

Conscients de la transcendència del moment, els sotsignats, en ús de llurs drets es dirigeixen al Poder Públic amb les sol·licituds que més endavant s'expressaran, les quals tendeixen totes a aconseguir que tinguin realitat pràctica les garanties que exigeixen el reconeixement de la legítima pluralitat d'opinions discrepantes i el respecte als ciutadans que, dotats, lleialment i responsablement, la seva manera de veure, drets bàsics que han estat solemnement proclamats tant en la carta de les Nacions Unides, com, més recentment, pel Concili Vaticà II. Les mesures legals que considerem indispensables perquè la consulta popular sigui autèntica són:

Primer.- Concessió d'espais a la ràdio i a la televisió oficials a favor dels discrepants, en condicions de completa igualtat amb les persones o entitats governamentals o no governamentals que defensen el vot Sí.

Segon.- Autorització per a divulgar hàbilment, per mitjà d'impresses, cartells de propaganda, articles periodístics, emissions per les ràdios privades, conferències, col·loquis i altres actes públics, les raons de la discrepància, per a la qual cosa hom pugui utilitzar indistintament les llengües castellana i catalana.

Tercer.- Igualtat d'oportunitats en quant a la disposició de cabals públics, estatals o paraestatals, per a sufragar les despeses que ocasioni la campanya del referèndum. Creiem que l'austeritat en les despeses ha d'informar tal campanya.

Quart.- Possibilitat d'una fiscalització efectiva de les operacions electorals que, concretament, seràn:

- ampliació a trenta dies del termini assenyalat per a la sol·licitud de nomenament d'interventors, actualment reduït a deu dies naturals.
- ampliació fins a sis del nombre d'interventors admesos per a cada mesa electoral que actualment són quatre des.
- autorització per a que les associacions a les quals després farem referència, nomenin apoderats que execucin l'oportuna fiscalització del vot.
- designació dels interventors per sortej, públicament realitzat entre els ciutadans que ho sol·licitin, en lloc del sistema actual en què aquest nomenament es deixa a les Juntes Municipals del Cens, les quals apreciaran, segons diu el Decret 2931/1966 de 31 de Novembre d'aquest any, "con libertad de criterio los méritos y circunstancias de las solicitudes", sense que càpiga cap recurs contra aquest acord discrecional.
- ampliació a tres dies, del termini establert per a la interposició de reclamacions i recursos, limitat actualment a un de sol.

Cinquè.- Extensió del Referèndum : a) a tots els ciutadans amb capacitat electoral que resideixen o treballen a l'estranger, perquè puguin emetre llur vot amb les

2) La necessitat d'una estructura política en funció de la dimensió humana naix com a conseqüència lògica de la nostra concepció pluralista, humanista i comunitària de la societat.

3) Només mitjançant un Estat basat en el Principi de Subsidiaritat es pot assegurar l'existència d'una societat capaç de protegir i respectar les comunitats nacionals que en formen part.

4) L'estructuració de l'Estat Espanyol ha de permetre la realització d'un desenvolupament tan ampli com calgui.

5) La clara situació de subdesenvolupament d'amples zones de l'Estat Espanyol ha de trobar, a la futura estructura de l'Estat, solucions capaces d'anular aquestes circumstàncies de manifesta desigualtat.

6) La solució al desequilibri zonal és una finalitat indispensable de la nostra concepció comunitària de la societat. Per això s'hauran de tenir en compte d'una manera molt especial en el moment de l'estructuració política de l'Estat Espanyol.

ESTRUCTURA FEDERAL

1) Considerem que els Estatuts d'Autonomia són un precedent legal en allò que fa referència a l'estructuració multinacional de l'Estat Espanyol, i que en conseqüència han de considerar-se com a punt de partida per a una definitiva ordenació final.

2) Considerem que l'Estat Espanyol s'ha d'estructurar en forma federal d'acord, en principi, amb les anomenades Regions Històriques.

3) El sistema de l'Estat Federal serà bicameral. El parlament serà constituït doncs, per dues Cambres.

a) Cambra alta o Senat, el si de la qual participaran dos representants de cada un dels Estats Membres de la Federació.

b) Cambra baixa, el si de la qual participaran els diputats representants dels partits polítics, els quals seran elegits per sufragi universal.

4) En relació a l'estructura parlamentària dels Estats federals, creiem que cada Estat Membre té el dret de donar-se l'estructura que més li escaigui, respectant però, de manera expressa, el fet que ha d'ésser àmpliament representativa en relació a la seva comunitat.

5) La possibilitat d'integració voluntària entre dos o més Estats Federats no pot ésser refusada.

L'AGRICULTURA, UNA CRISI PERMANENT

Difícilment es podrà trobar al nostre país un sector econòmic, la crisi del qual sigui tan evident com l'Agricultura. És gairebé un tòpic de parlar-ne, i és tanmateix imperatiu d'insistir sobre el tema, per tal com el sector agrícola contribueix a la Renda Nacional amb un 26 % i hi treballa, segons les darreres estadístiques, un 40% de la població activa, amb la qual cosa tot mal funcionament del sector agrari constitueix un seriós obstacle per al desenvolupament econòmic en general.

Malgrat la continuada minimització del problema pels òrgans d'informació, l'angoixosa situació de l'agricultura espanyola no escapa a ningú. A ningú, és clar, als qui se'n beneficien.

La crisi es manifesta en el baix nivell de vida del treballador agrícola, molt inferior al de l'obrer industrial; en l'existència, encara, d'aturament ocasional en grans zones; en la desastrosa comercialització dels productes agrícoles i sobretot en el massiu èxode rural que s'està produint.

Aquestes són, a grans trets, les evidències de la crisi; però, quines són les causes d'aquesta crisi? Mirem de resumir-les.

En primer lloc tenim que la distribució de la terra és la més extremada d'Europa, per tal com oscil·la entre enormes latifundis en unes zones i minifundis d'incroyable petitesse en d'altres. Com a mostra, veiem que el Cadastre de Rústica de 1961 ens diu que el 0,86 % dels propietaris agrícoles posseeixen el 53,51 % de la terra disponible, mentre el 7,55 % posseeix el 27,53 % i el 91,59 % dels propietaris són amos només del 18,96 % de la terra.

El manteniment d'aquesta situació es deu, almenys en allò que fa als latifundis, a les bones relacions amb què el Govern està amb els grans terratinents espanyols; un dels quals, el Sr. Díez Ambrona, ha estat designat ministre d'agricultura, segurament per a continuar i afiançar la política de "prudent evolució" que han començat els seus predecessors i que fins avui ha donat excel·lents resultats, per a ells.

En el cas del latifundi, la gran extensió del latifundi, la gran extensió de la propietat produeix prou beneficis com perquè el propietari no se senti inclinat a introduir-hi millores, amb la qual cosa, en el millor dels casos, aquestes terres estan subexplotades, i, en el pitjor, són absolutament improductives,

En el cas dels minifundis, no és menys greu, perquè la petitesse i dispersió de les parcel·les fa impossible la mecanització i redueix els rendiments i superfície útil de la terra.

Poc pàt esperar-se del Govern en relació amb el problema de la propietat, per les raons abans exposades; i malgrat això, és un obstacle sense la desaparició del qual l'agricultura no podrà desenvolupar-se normalment.

Una segona causa podem trobar-la en el baix nivell cultural i tècnic de l'agricultor. Això és la conseqüència del petit volum d'inversions dedicades a l'ensenyament rural. En aquest sentit és incoherent l'actual política agrària.

CONTINUARÀ AL PRÒXIM NÚMERO